

har tilladt mig at anføre, og som jeg for Næsten ogsaa i forrige Samling havde Sejlighed til at omtale mere udførlig, hvorfor jeg heller ikke skal komme nærmere ind paa dem nu. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Listed Amts Bde Valgtreds med Hensyn til hans Udtalelser om Anlæg af en Fiskerihavn ved Esbjerg, saaledes som den er opført paa Finanslovsforslaget. En Fiskerihavn der paa 18,000 Kvadratalen forekommer mig aldeles utilstrækkelig; endog saa i Forbindelse med den nævrende lille Fiskerihavn er den utilstrækkelig. Jeg vilde anset det for i højeste Grad ulogt at bygge en saadan lille kostbar Havn; den skal koste 350,000 Kr., og saa faar man kun en lille Havn paa 18,000 Kvadratalen. Den bør vistnok være 2—3 eller maaske snarere 4 Gange saa stor, og det vil forholdsvis ikke koste nær saa meget som den lille Havn. Derved vil man tillige naa, at den nævrende Fiskerihavn, som ligger til stor Fortræd for Havnepladsen ved Esbjerg Havn, kunde opfyldes og Pladsen tages i Brug. Hele Havnepladsen er jo allerede saa aldeles optaget, at der næsten ikke er Plads til Udvidelse; man er nødt til at skulle have al den Plads, der kan staves til Beje. Da jeg er ved at omtale Forholdene ved Esbjerg, kan jeg ikke undlade i Anledning af nogle Ytringer, der fremkom fra den højtærede Landbrugsminister om, at det nyanstafede Dampskib „N. S. Fjord“ ikke ret egnede sig til Farten der, da det havde et vel stort Dybgaende, at udtale, at der desværre ikke i en nær Fremtid er Udsigt til nogen Forbedring af disse Forhold. Den Uddybning, der finder Sted af Dokhavnen, forudsættes ganske vist at tilvejebringe en Dybde af 18 Fod over Slusens Tærstel, saaledes at Skibe med 17 Fods Dybgaende skulde kunne gaa ud og ind, men jeg tvivler meget om, at noget af de Skibe, der gaa i den regelmæssige Fart mellem Esbjerg og England, nogen Sinde vil gaa ind i dette Hul og lade sig luffe inde der, thi ere Skibene der inde, kunne de ikke komme ud derfra igen, før der er fuldt Højvande, og naar de saa endelig ere come ud, er det for sent til at komme over Barren med dette Højvande, og de maa vente til det næste, det tager for lang Tid, ca. 12 Timer. Derfor er den Uddybning, der foregaar i Dokhavnen, som koster en Million Kroner, ikke af nogen væsentlig Betydning for Transporten af Landbrugsprodukterne fra Esbjerg. Man maa have en aaben Havn tilgængelig til enhver Tid, for at disse Skibe med fuld Nytte kunne sejle ud og ind. Det forekommer mig ogsaa, at naar „N. S.

Fjord“ kan gaa ud i Time for fuldt Højvande, kan den naa over Barren, men der som den ligger inde i Dokhavnen, vil den ikke kunne komme ud, for denne Time er forløben, naaget der er 18 Fod Vand over Tærstelen. Man vil fortao, at Dokhavnen og det kostbare Arbejde der saaledes er uden Betydning for Transporten af Landbrugsprodukterne. Jeg har i sin Tid tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold, men det lykkedes mig ikke den Gang at trænge igennem. Jeg antager, at man nu er kommet til Erkendelse af, at der maa bygges paa et andet og mere hensigtsmæssigt Sted, f. Eks. derude mod Øst, hvor man var i Færd med at begynde et Havneanlæg. Naar man vilde have fuldført det, saaledes som jeg haaber, man vil komme til at fuldføre det, vil man først faa en nogenlunde ordentlig Sejlads paa Esbjerg. Der næst er der den Mangel, at Havnen ikke er dyb nok, men man maa jo kunne uddybe en Kende til at sejle igennem. Desuagtet tror jeg, at der med Tiden vil blive for lidt Plads. Der er en Ting, som efter min Mening burde gøres — men jeg bliver vel anset for en Rætter, naar jeg fremsætter det — og det er helt at luffe for Havnen mod Syd og dermed luffe for hele den stærke Strøm, der nu er gennem Havnen, og som gør den saa overordentlig vanskelig at besejle. Hvis man vilde gøre det, vilde man faa en udmærket Havn ud af Fiskerihavnen, og saa kunde Dokhavnen benyttes til de Skibe, der sejle med Kul og andre grovere Varer, til det at ligge og losse eller lade, men Skibene i regelmæssig Fart kunne ikke være tjente med at ligge i en saadan Dokhavn; de maa have Plads udenfor, og derfor burde man gøre noget for at forbedre Forholdene i og ved Fiskerihavnen.

Jeg vil endnu gerne tillade mig et Par Bemærkninger angaaende et andet Forhold, der slet ikke er beslægtet hermed. Det angaar nogle Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Landbrugsminister forleden Dag om Tiendevejset, idet han sagde, at dette Tiendevejes her til Lands var et saa overordentlig vanskeligt Væsen at finde sig til Rette med. Den højtærede Minister mente dog, at der alligevel var Haab om, at det skulde kunne lykkes i en nærmere Fremtid at naa til et Resultat paa dette Omraade. Hvad jeg nu her vil tillade mig at omtale, er et Forhold, som jeg ikke tror, er saa vanskeligt. Jeg sigter her til, hvad der omhandles i § 5 i den nævnte Lov af 8de Marts 1894, som gaar ud paa, at naar Tienden er afløst, bortfalder Skatten. Nu er der, som bekendt, en stor Del Gjendomme i det vest-